

Politikk er slitsomt, men det anbefales

Post: BA-debatt, postboks 824 Sentrum, 5807 Bergen E-post: debatt@ba.no Faks: 55 32 93 74

DEBATT

Politikk er slitsomt, men det anbefales

Å engasjere seg i noe kan være krevende, og til tider utmattende, men det gir deg også utrolig mye. Mitt råd er «Just do it».

PÅ FREDAG

JANA MIDELFART HOFF
Nevrolog ved Haukeland Universitets sykehus og Høyre-politiker

NY PERIODE: - En bystyreperiode går mot slutten. Jeg tror min tid i politikken har gjort meg til en bedre lege. Den innsikten du oppnår gjennom politisk arbeid, tar du med deg inn på de andre feltene i livet ditt, skriver Jana Midelfart Hoff.

FOTO: MAGNE TURBY

En bystyreperiode går mot slutten. I fem år har jeg vært så heldig å få være med i bergenspolitikken, først som byråd, så i opposisjon. Lærerrikt og engasjerende, alt sammen. Det er nesten litt rart å ikke skulle treffe politiske kolleger jevnlig i det fornemme «gamle Rådhus» eller i komiteer mer. Å drive politikk på regionalt nivå blir veldig interessant det også, men det blir annerledes.

Politikk var ikke noe jeg aktivt oppsøkte. Det handlet mer om saker jeg brente for og engasjerte meg i, og en modig sjef (Martin Smith-Sivertsen) som ga en outsider en sjanse. Jeg tror politikken, og samfunnet, har nytte av at politikere er mangfoldige: Noen har bygget kunnskap og karriere gjennom politisk arbeid fra tidlige ungdomsår, mens andre kommer inn fra et allsidig yrkesliv eller på tampen av det. Vi trenger bredden; eldre, yngre, kvinner, menn, med og uten erfaring fra yrkesliv eller annet organisasjonsarbeid, erke-bergensere og «wanna-be-bergensere». Alt for mye likhet er aldri bra - men det kommer antagelig ikke til å være problemet i det bystyret som kommer?

■ Noe av det jeg har hatt mest glede av, er å bli kjent med hvordan kommunen fungerer, menneskene som jobber både med de politiske organene og de som jobber for å holde Bergens hjul i gang.

■ Visste du for eksempel at det på Bergen bystyre kontor sitter en solstråle som heter Bodil og som i tillegg til å håndtere x antall henvendelser fra ulikt hold i tillegg har stålkontroll på møter og hvem som skal møte når - eller ikke møter?

■ Mest inntrykk har det imidlertid gjort å møte menneskene i Bergen, de som kommunen skal være til for. Mennesker som har kommet til helsekomiteen, våget å stille opp for en forsamling ukjente fjes for å fortelle om sitt engasjement eller pekt på oppgaver kommunen per i dag ikke løser godt nok.

■ Som politiker får du innsikt i mange aspekter av menneskers liv. Du får også mulighet til å besøke og bli kjent med deler av samfunnet du vet for lite om. Selv har jeg benyttet meg

mye av dette og hatt stor glede av for eksempel å lage eplekake med de engasjerte frivillige på Robin Hood-huset, få hospitere på flere sykehjem som «pleie-medhjelper for en dag», være «hotell-assistent» på det unike Klosterhagen hotell (hvor de så med overbærenhet på mine litt tykk-skårne brødskiver) eller få treffe menneskene bak det helt spesielle tilbudet på Kirkens Bymisjons «Myrsnipa». Blant annet.

■ Jeg har møtt åpne dører og varm velkomst overalt, og vil bare gi dette rådet til de som kommer etter: «Just do it». Sett av tid til å være med, ikke bare være på besøk. Det er nok av dem som stikker innom, er med på snorklippingen og kaffedrikkingen - og så går igjen. Dype innsikt får man ved å være en del av miljøet. Å hospitere en dag gir deg langt fra kunnskap om alt, men det setter deg kanskje istand til å stille viktige spørsmål? Politikk er møter, strategi og planlegging - men bør også være ønske om bedre innsikt i andres hverdag.

■ Så er det skjebnene som jeg tar med videre. En helt spesiell plass i hjertet mitt har mennesker med utviklingshemming og deres foreldre/pårørende fått. Jeg har gjennom mange år som lege møtt mennesker med psykisk utviklingshemming som pasienter, nå fikk jeg møte dem i hverdagen deres.

■ Og her har vi som samfunn ikke knekt koden. Ikke minst gjelder dette i forhold til å tilby meningsfulle aktiviteter på fritiden, trening og gode måltid. Å ikke ha noe å gjøre på fra tidlig ettermiddag og til du legger deg, skaper isolasjon og ensomhet. Det blir mye dårlig helse av sânt. Det er også trist at mange av de tilbudene som finnes i liten grad er tilpasset individuelle behov. Ofte blir det slik at man legger listen veldig lavt for at «alle» skal kunne delta, med det resultat at de som trenger mer utfordringer og stimuli, ikke orker å delta. Et eksempel var treningstilbud på treningssenter som ble erstattet av «tøy-og-bøy» i bofelleskapet. Også et tilbud, selvfølgelig, men på langt nær det samme. Hadde vi «funksjonsfriske» ak-

septert det? Nepppe.

■ Jeg har savnet en åpenhet hos kommunen for å ta alle gode krefter i bruk, private, ideelle som offentlige, for å sikre et godt tilbud. Men det er vel her tidvis de politiske skillelinjene går ... Takk i hvert fall til foreldre og søsken som har delt opplevelsen av hele tiden å «måtte stå på», følelsen av ikke å strekke til og klumpen i magen når man tenker på «hvem skal ta opp kampen når jeg er borte?»

■ Jeg tror det har gjort meg til en bedre lege for mennesker med psykisk utviklingshemming også, og gjort meg bevisst på at reseptblokken ofte kan unngås, dersom trivsel og sosialt liv legges bedre til rette.

■ Og det gjelder for politikken generelt. Den innsikten du har oppnådd gjennom politisk arbeid, tar du med deg inn på de andre feltene i livet ditt. Det skjer en vekselvirkning. Å engasjere seg i noe er av og til krevende, tidvis slitsomt og utmattende - men det gir også utrolig mye. Anbefales!